

GLAS

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

IZHAJA OD OKTOBRA 1947 KOT
TEDNIK - OD 1. JANUARJA 1956
KOT POLTEDNIK - OD 1. JA-
NUARJA 1960 TRIKRAT TE-
DENSKO: OB PONEDELJKIH,
SREDAH IN SOBOTAH - LETNA
NAROČNINA 1300 DIN, MESEČ-
NA NAROČNINA 110 DIN PO-
SAMEZNA ŠTEVILKA 10 DIN

Po načrtani poti

Ob ukinitvi kranjskega okraja so mnogi spraševali, kako bo z Glasom, ker je pač okrajno glasilo. Pri tem smo čutili, da so bili številni ljudje prizadeti in zaskrbljeni, medtem ko so drugi kar se da škodoželjno ugotavljali, da bo z okrajem »pokopan« tudi list. Toda kaj hočemo — je že tako, da si enemu simpatičen, drugi pa bi te... Sicer pa — življenje samo naj odloči, kaj naj raste in se razvija in kaj naj odmiruje.

Povsem logično je, da je bil list vezan (in bo tudi naprej) na določeno politično-teritorialni organ — v našem primeru okrajni odbor SZDL — ki je bil tudi ustanovitelj lista. Seveda pa pri tem ni bilo toliko pomembno vprašanje vezanosti na določeno okrajno institucijo, kot to, da je bil Glas oz. je še naprej glasilo Socialistične zveze za Gorenjsko, torej glasilo najbolj množične družbeno-politične organizacije. Kot glasilo le-te naj bi kar najbolj podrobno, prizadeto, kritično in avtoritativno obravnavalo probleme Gorenjske — seveda v luči širših (republiških in zveznih) kriterijev — in se trudilo, da bi že v kati zatrla vsake lokalistične tendence.

V 15-letnem izhajanju je Glas svojo vlogo in pomen izpričal in povsem točna je trditev, da si je list izoblikoval fiziognomijo, ki je v skladu z družbeno-politično podobo Gorenjske, zato bi nedvomno zaznala zelo občutna in neprijetna vrzel v sistemu obveščanja na Gorenjskem, če bi prenehal izhajati. Prav gotovo je list prepotrebno in pomembno dnevnemu časopisu, saj skuša s svojim informiranjem kar se da popolno zajeti področje, ki mu je namenjen. Mislim, da nihče ne more oporekati pomembnosti dela, ki ga je opravil Glas, in nihče pač tudi ne more zanikati določene popularnosti, ki jo je dosegel. S svojo naklado pa jasno priča, da je mogoče potrebno sredstvo obveščanja na Gorenjskem, ki v našem družbeno-političnem življenju odigrava pomembno idejno-politično vlogo.

S tem v skladu je bila tudi odločitev Socialistične zveze, da mora list še naprej izhajati in še globlje posegati v družbeno dogajanje ter tako tudi v prihodnosti opravičiti svoj obstoj. Jasno je, da se Socialistična zveza dobro zaveda, kakšno vrednost ima to sredstvo pri dobrem obveščanju občanov in pri njihovi idejno-politični rasti. To prepričanje je prišlo do izraza tudi ob prenosu ustanoviteljskih pravic iz prejšnjega okrajnega na vseh pet občinskih odborov Socialistične zveze. S tem so le-ti sprejeli vse pravice in obveznosti (materialne in moralne) in se seveda tega tudi dobro zavedajo. Da je to res, so pokazale razprave na sejah posameznih izvršnih odborov obč. odborov SZDL. Pregrade nezaupanja (in negotovosti) so tako dokončno padle, pot je začrtana in prihodnost naj jo oblikuje. Moralna podpora Socialistične zveze je ogromna in so-

delovanje med njo in listom mora biti še intenzivnejše.

Pri tem pa ni nobenega dvoma, da bi moral biti tudi med bralci in Glasom najtesnejši stik, ki naj bi dobil svojo dokončno obliko v sodelovanju v listu. Ob tem se odpirajo neslutene možnosti, kar bi ob konstruktivnih težnjah lahko obrodilo dober sad. Kaj ne bi bilo najbolj pravilno, da bi list še v večji meri postal tribuna, kot je in da bi občani pokazali še večjo prizadetost v zvezi z Glasom, kot so jo doslej Glasilo Socialistične zveze ne bi smelo imeti samo vloge informatorja, marveč še v večji meri kot doslej tudi mobilizatorja in moralno bi biti orodje subjektivnih sil v boju za boljše življenje in popolnejšo podobo občana. Zaman pa so vsa prizadevanja delavcev, ki delajo pri listu, če gredo vse ideje, kritične misli, spodbude in predlogi mimo javnosti in če ta blasta zgolj po senzacionalni plaži, ki streže plehekmu okusu. Prizadevanost in nenehna zavzetost našega občana pri reševanju družbeno-političnih vprašanj morata najti odraz v listu.

Ne bi bilo odveč, če spregovorim ob koncu še nekaj besed o konceptu lista. V bistvu se seveda ne bo menjal, ker je praksa pokazala, da tako imenovani sistem »komunalnih rubrik« ustreza, le določenim pomembnejšim problemom v posameznih občinah bo odmerjeno več prostora in vidnejše mesto, s tem bi seveda tudi list še več prispeval k rasti komun — osnovnih celic naše družbeno-politične ureditve. Jasno je, da list ne bo zanemarljivo tudi okrajne problematike, v luči razmer na Gorenjskem pa bo skušal posredovati tudi problematiko republike in zveze.

Ob vsem tem pa je jasno eno, da moramo nadaljevati začeto delo z nezmanjšanim poletom, in da je treba uresničevati pričakovanja in obete.

G. KOCIJAN

Predlogi in stališča SZDL pred občinskimi konferencami

Neizkoriščene lokalne možnosti

PRI RAZŠIRJANJU IN UVELJAVLJANJU KRAJEVNIH SKUPNOSTI

Delitev po delu naj bi vzporedno s pravicami hitreje uveljavljala tudi načela o dolžnostih občanov — Krajevne skupnosti morajo postati glavni pobudnik in uresničevalec razširjanja materialne in tehnične osnove našega življenja

Eno izmed torišč večjega aktivnega sodelovanja naših ljudi pri skupnih naporih za nenehno izboljševanje življenjskih razmer so brez dvoma krajevne skupnosti. Te organizacije, ki jih danes še označujemo kot krajevne odbore in stanovajske skupnosti, bi morale preraščati od dosedanjih pobudnikov v neposredne uresničevalce težnjav prebivalstva in določenem območju.

Na krajevnih konferencah je bilo slišati največ o sredstvih. O tem so govorili v Poljanah, v Predvorju, Bohinju, Zabnici, Križah, Zirovnici itd. Skoraj ni

bilo konference, kjer ne bi govorili o tem. V večini je prevladovala težnja, da bi morali občinski ljudski odbori pustiti več samostojnosti tem skupnostim, da bi

jim morali puščati več sredstev in podobno.

Zato je pričakovati, da bodo prav na sedanjih občinskih konferencah SZDL spregovorili o teh problemih in izoblikovali tudi enotnejše zaključke. Če je na primer na neki krajevni konferenci prevladovala ugotovitev, da se jim v okviru občine godi krivica, da so drugi dobili več sredstev in podobno, se bodo prav na občinski konferenci srečali »zaposlavljeni« in »privilegirani«. To bo omogočilo, da se širše občinske močnosti in potrebe objektivne pretresajo in ocenjujejo.

Največ kritik je bilo, kot že rečeno, zaradi delitve sredstev iz občinskih skladov. V kranjski občini, kjer je 39 teh skupnosti (31 krajevnih odborov in 8 stano-

vanjskih skupnosti), so ti organi prejeli od občinskega odbora predlaskim okroglo 32 milijonov, lani (1962. leta) pa skoraj 40 milijonov dinarjev. — Dohodki skupnosti, ki so bili večinoma iz pripadajočega dela stanarine, so bili neznatni in nezaostvalni za njihovo delovanje. Več občina ni mogla dati. Vendar ne gre za količino. Gre za merila te delitve, pri katerih se je močno uveljavila praksa — kdor bolj kriči, več dobi.

Ze na nekaterih konferencah je bilo slišati zahteve, da bi morali (Nadaljevanje na 2. strani)

Priprave na verifikacijo strokovnih šol

Podjetja bi lahko največ prispevala

Priprave na verifikacijo šol za vzgojo poklicev so se začele v prvi polovici lanskega leta, zaključevale pa se bodo večinoma v tem in prihodnjem letu. Sprva je bilo sicer predvideno, da naj bi šole že do 31. decembra 1962 zadostile vsem pogojem, ki so potrebni, da se lahko potegujejo za verifikacijo in z njo za priznanje svoje družbene veljavnosti. Vendar pa se je med samim delom pokazalo, da je izdelovanje profilov za posamezne poklice, izdelava učnih programov in zagotavljanje učnega kadra za ustrezno izobrazbo težak in dolgotrajen proces, ki ga morajo spremljati številna temeljita proučevanja.

Pobudnik tega dela — sekretariat sveta za šolstvo LRS — je pričakoval, da bodo delo zelo olajšale gospodarske organizacije, ki bi posebno pri izdelavi profilov in učnih programov, lahko dale najkoristnejše predloge. Prav gospodarske organizacije so namreč tiste, ki kader potrebujejo, pa tudi kritizirajo, če ne ustreza njihovim zahtevam — in seveda vedo, kaj hočejo. Ta predvidevanja se niso uresničila. Za priprave na verifikacijo se zanimajo in v njih sodelujejo le tista podjetja, ki imajo svoje strokovne šole, osta-

Priprave na prireditve »Planica 63«

Pričakujejo 25.000

obiskovalcev

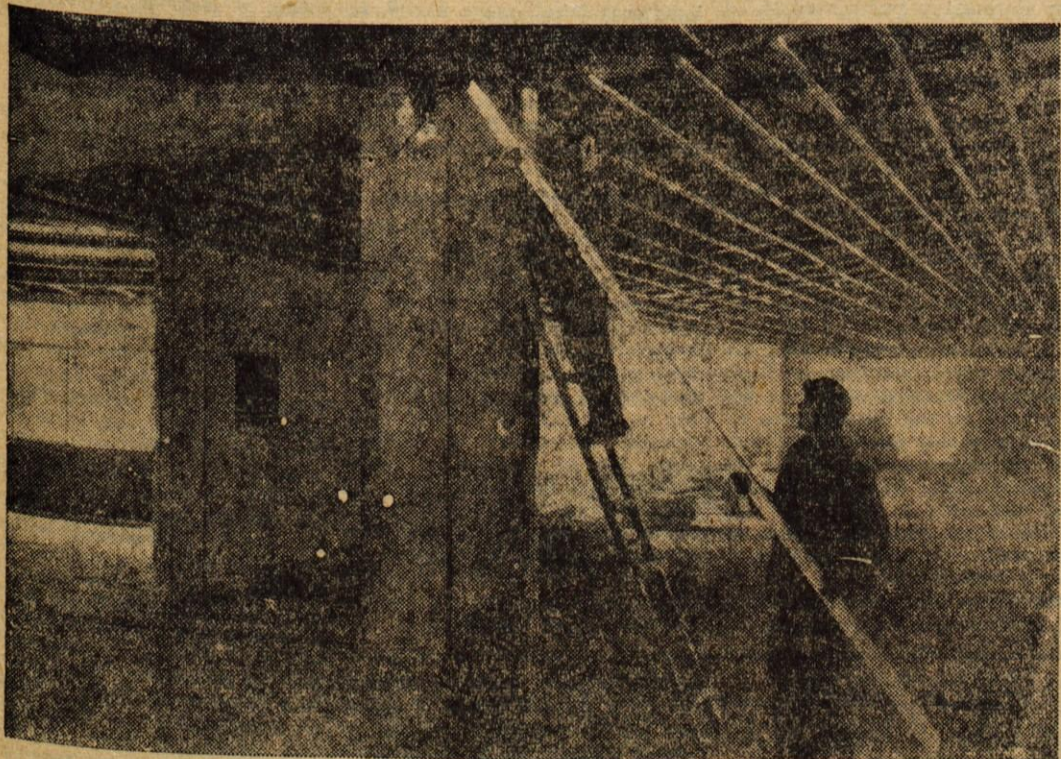
- Planiški komite, ki ima na skrbi usklajevanje in vodenje priprav, ki so potrebne, da bo mednarodno tekmovanje v smučarskih skokih dobro potekalo, se sestaja vsak teden že od meseca oktobra naprej.
- Predvidevajo, da bo zadnji dan, to je na nedeljo, 24. III., obiskalo Planico okoli 25 tisoč ljubiteljev tega zahtevnega zimskega športa, zato je do- bršen del priprav usmerjen k zagotovitvi preskrbe.

V načrtu tekmovalnega prostora in neposredne okolice je vrtanih tudi 26 prodajnih paviljonov, v katerih bodo prodajala predvsem domača podjetja. Tako bodo uredila svoje paviljone trgovska podjetja »Skrblatica« Kr. gora, »Zarja« Jesenice, »Zivila« Kranj, hotela »Erika« in »Pošta«, gostinsko podjetje »Gorenjka«, »Slovenija-vino« »Vino« Kranj, »Delamaris« Izola, Kolinska tovarna hranil Ljubljana, »Sumi« Ljubljana, PTT Kranj, tovarna čokolade Lesce in slaščičarna iz Kranjske gore ali iz Jesenic. Turistično društvo Rateče bo poskrbelo za možnost nakupa razglednic. Razen v paviljonu jih bodo prodajale tudi letne službe; na enak način nameravajo urediti tudi prodajo okrepčilnih pijač.

Za propagando planiške prireditve je bilo izdelanih 5 tisoč plakatov, ki so jih že razposlali po vsej Evropi. Da bi v Planico privabili čimveč tujih gledavcev, se razgovarjajo s sekretariatom za notranje zadeve, da bi Italijanom in Avstrijcem na vseh slovenskih mejnih prehodih omogočili vstop v našo državo le z osebnimi izkaznicami. Z naše strani je za to že dan ustrezen pristanek.

Za čas neposredno po zaključku tekmovanja predvidevajo nastop domače folklorne skupine, da bi tako izkoristili premore ob objave znamenitost in podelitve nagrad desetim najboljšim. Tekmovanje bodo zaključili tako, da bodo s skakalnice spustili rakete s padali, na katerih bodo zastave držav — udeleženk. Seznan posameznih tekmovalcev sicer še ni znan, vendar pa so se povabljeni že odzvali številne tuje države: ZDA, Avstrija, Švica, Sovjetska zveza, Madžarska, Zah. Nemčija, Vzh. Nemčija.

Se vedno je problematično vprašanje ureditve trgovskih in gostinskih lokalov na poti do Planice. Ker pri odpravljanju teh pomanjkljivosti občinske sanitarne inšpekcije niso bile kos delu, bo planiški komite zaprosil za intervencijo tudi okrajne in republiške sanitarne organe. — M. S.

Gradnja nove šole v Trzinu nadaljujejo z notranjimi deli. Če ne bo nepredvidenih ovir, potem bo želja Trzinčanov letos uresničena. Tankejši domačini in okoličani namreč računajo, da bodo z novim 8-letnim letom otroci že lahko hodili tudi v novo šolo. Problem šolskih prostorov bo potem rešen, zagotovljen pa bodo tudi mnogo boljši učni pogoji.

Zanimivo gospodarsko predavanje

Za jutri popoldne je napovedano v kranjskem klubu gospodarskih zanimivih predavanj o našem bančnem sistemu ter o monetarni kreditni in devizni politiki v letu 1963. Predavanje bo zlasti zanimivo za direktorje podjetij, za vodje finančnih in komercialnih služb, za knjigovodje, ekonomiste ter za vse uslužbence denarnih izvodov in ustanov, zato je tudi priporočljivo, da bi se ga šteti udeležili v čimvečjem številu. O omenjenih zadevah bosta govorila Janez Bukovec, direktor v splošni gospodarski banki LRS, in dr. Skala Hugo, direktor devizne direkcije Narodne banke v Ljubljani.

Zapisi spominov ob prazniku Selške doline

V HRIBIH NA GORENJSKEM strojnice pojo...

Že predzadnji dan minulega leta so pričeli prebivalci Selške doline praznovati svoj krajevni praznik — ob 20-letnici zmagoslavnega pohoda domačinov v partizane in množičnega izseljevanja. Na partizanskih srečanjih ob tem jubileju v Podlonku, Železnikih in Martinj vrhu so se spet zbrali preživeli borci, domačini, izseljenci in v prijetnem razpoloženju obujali spomine iz NOB. Praznovanja v Selški dolini pa so se končala z množično športno manifestacijo ob 21-letnici dražgoške bitke »PO STEZAH PARTIZANSKE JELOVICE.«

Na PARTIZANSKEM SREČANJU v Železnikih 5. januarja je bil tudi JANKO PREZEL-STANE. Na našo željo je povedal nekaj spominov:

OROŽJE V CERKVENEM ZVONIKU

Takoj po prihodu Nemcev v Selško dolino je začel delovati mladinski aktiv, ki ga je vodil Miro Lenart-Mišo. V njem so bili še, kolikor se spominjam: Janko Kralj, Marjan Smid-Drzni, Janko Lotrič-Falenko. Žal, vseh imen se ne morem spomniti. Zbirali smo orožje nekdanje kraljeve vojske, ne da bi sprva vedeli — zakaj. Vendar smo slutili, da bo še prav prišlo. Varno smo ga spravljali v zvonik pokopališčne cerkve v Železnikih. Kmalu, ko smo zvedeli za partizane, je bil naš aktiv prva aktivna skupina, ki se je povezala s Stanetom Zagarjem, Jožetom Gregorčičem in Ivanom Bertonelem-Johanom. Pojasnili so nam namen upora in nam dali smernice. Ponosni smo bili pohvale za našo zbiralno akcijo orožja. Poslej je bila naša aktivnost večja. Pogostejše smo se sestajali v cerkvenem zvoniku, pa tudi orožja je bilo vedno več. Orožje je bilo namenjeno borcem Cankarjevega bataljona. Ko je prišel Cankarjev bataljon v prvih dneh 1942. leta, smo borcem pripeljali in prinesli 7 puškomitraljezov, več sto bomb in večjo količino municije. Največ orožja je pripeljal Mišov oče. Po dražgoški bitki pa smo morali v ilegalo. Sestankov je bilo manj. Akcije so postale gospodarskega značaja. Zbirali smo hrano, zimske obleke, obutev, sanitetni material... Pri tem nam je pomagal Maks Lotrič iz Češnjice, ki je šel kmalu v partizane in padel 1944. leta.

JAKA BENEDIČIČ — nekdanji kurir in intendat partizanske tiskarne na Martinj vrhu — je danes zaposlen v NIKO. Skozil ozko odprtino pod lesenimi šolskimi stopnicami nas je popeljal v bunker, kjer je delovala tiskarna. Delovna soba je še prav takšna, kot je bila, deske na hodniku pa je že načel zob časa

NEMCI SO NAM PLOSKALI

Bilo je nekega dne v marcu 1942. leta. V gostilni »Pri Meru« v Železnikih, smo se poslavljali od Marjana Smida in Janka Kralja, ki sta odhajala v partizane. Dali smo si duška. Prepevali smo partizanske pesmi. Za eno izmed miz so sedeli pijani Nemci. Da bi odvrnili pozornost, smo zapeli partizansko po napetu nemške Lili Marlen.

V hribih na Gorenjskem strojnice pojo, nemškimi soldatom pri srcu je budo.

V gozdu na straži mlad stoji soldat, pridejo pastirčki, ga stisnejo za vrat.

Ne boš več v rajhu delal dren, zato dobil boš križ lesen na grob, Lili Marlen

Tudi oni so jo začeli peti, seveda po svoje. Smešno, ko smo nehali peti, so nam zapleskali. Iz »vpljudnosti« smo jim vrnili aplavz. Junija 1942. leta je moral aktiv iz ilegale v partizane — v selško četo.

Z zastavo in muziko se je kolona približala šoli na Martinj vrhu. Ob tej priliki so položili tudi venec padlim prebivalcem Martinj vrha

DVA DNI PREJ

Po nekaj dneh iskanja zveze s partizani na Martinj vrhu sva se z Jankom vrnila v dolino. Bila sva izdana in so nam ju zaprli — je povzel Marjan Smid-Drzni in nadaljeval: »Noveembra so me izpustili. Začeli smo se pripravljati na množičen odhod v partizane. 6. januarja 1943. leta sem se vračal s Prtovč. Tam sem se dogovarjal z borci selške čete, da bi napadli Železnike takrat, ko bomo zbrani za odhod. Tako Nemci ne bi mislili, da smo odšli prostovoljno, hkrati pa bi zavarovali starše pred njihovim maščevanjem. Bližal sem se domu. Prestregla me je Marica Kavčič in opozorila, da se okoli naše hiše sučejo nemški žandarji. Morda so kaj zavohali? Brž sva se obrnila. Skupaj sva šla do Mlak. Opremo sem imel spravljeno v Draboslovici pri Jurjevih, nato sem se vrnil na Prtovč. Oglasil sem se pri Stančarjevih, kjer sem nameraval prenočiti. Tja je še isto noč prišel Jože Luznar-Miha (danes podpolkovnik LM). Zjutraj sva skupaj odšla v partizanski tabor na Plensak. No, tako sem bil dva

dni prej v partizanih, pred množičnim odhodom,« — je zaključil svojo pripoved Drzni.

TISKARNE NISO ODKRILI

V nedeljo, 6. januarja, so se preživeli borci in izseljenci udeležili spominskega pohoda na Martinj vrh. Vodil ga je predsednik pripravljalnega odbora za proslavo krajevnega praznika Selške doline Janez Tolar. V šoli na Martinj vrhu so jim pionirji in domačini priredili partizanski spominski miting. Med udeleženci je bil tudi Jaka Benedičič, domačin, vendar se je v letih po vojni preselil v Češnjico. Bil je kurir in intendat partizanske tiskarne gorenjskega oddelka, ki je delovala od 1944. januarja do konca vojne. Danes je zgodovinski dokument. »Samo dvakrat smo se umaknili,« — se spominja. »Prvič že kmalu, ko smo začeli tiskati prvo številko »Gorenjskega partizana«, pravzaprav smo ga razmnoževali na ciklostilu. Bili smo obveščeni, da se bližajo Nemci. Hitro smo se umaknili. Menili smo, da so Nemci zvedeli za nas. Bojazen je bila

odveč. Odšli so, ne da bi kaj opazili. Drugič pa bi kmalu zaškripalo. V marčni ofenzivi 1945. leta so se Nemci vzgnezili v šoli. Okrog in okrog so kopali strelske jarkove. Če bi kopali 10–20 cm globlje, bi zadeli v strop naše tiskarne.«

V šolski drvarnici smo opazili tudi 73-letno Nežo Frelih iz Zapotoka in 35-letnega Cirila Benedičiča — Cemišarjevega. Spominjala sta se žalostnih, mučnih dogodkov ob izseljevanju. Vrnili so se na izropane in zapuščene domačije. Cirilov oče je ostal v Mauthausnu. Dvajset ljudi z Martinj vrha ni dočakalo svobode. Njihova imena in slike še danes opominjajo in bodo opominjale mladi rod: »Nikoli več vojne!«

In teden dni kasneje v Železnikih! Čeprav so se predvsem mladi zbrali na spominski smučarski prireditvi »Po stezah partizanske Jelovice«, so se obujali spomini na vojne dni. »Glej ga! Si ali nisi? Seveda si Milče. Me poznaš?« »Po obrazu že... Leopold, kajne?« Močan, pristen stisk rok. »Si bil takrat z nami, ko smo napadali Železnike?«

In vrstili so se spomini... Stane Skrbar

Šesti zapis s steza partizanske Jelovice

Ohranili smo tradicijo množičnosti

Prireditve »Po stezah partizanske Jelovice« je bila tudi letos podobna jugoslovanskim zimskošportnim igram — Za mlade smučarske tekače ni treba biti v skrbeh

Ko so se 1957. leta ob petnajstem jubileju bitke Cankarjevega bataljona s številčno močnejšim sovražnikom v partizanskih Dražgošah zbrali njeni preživeli udeleženci in drugi nekdanji borci narodnoosvobodilne vojske, so sklenili, da bodo vsako leto v januarjskih dneh smučarji s posebnim tekmovanjem »PO STEZAH PARTIZANSKE JELOVICE« počastili spomin na mnoge žrtve nemškega napada na Dražgoše.

Ze naslednje leto so potem po zasneženi Jelovici tekmovali članske in mladinske patrulje smučarskih tekačev za prehodno trofejo — KIP BORCA, ki so jo tedaj osvojili Jože Knific, Lado Kersnik in Matevž Kordež. Potem je imelo to dragoceno darilo vsako leto drugega lastnika, tokrat pa so KIP BORCA — delo kiparja Franceta Smerduja — osvojili še tekmovalci z Raven. To pa niti ni najbolj bistveno ob »bilanci« tega priljubljenega zimskega tekmovanja. Vsekakor se moramo prej ustaviti pri udeležbi, ki se je iz leta v leto večala in ob letošnjem prazniku Selške doline in obletnici Dražgoš preselila vsa pričakovanja.

Tudi program prireditve v sklopu celotne zimskošportne manifestacije je bil letos obsežnejši kot prejšnja leta. Mimo tekačev v Železnikih so v soboto v Lencovem pri Radovljici tekmovali za prvenstvo Gorenjske tudi mladi tekači iz vrst učencev osnovnih šol, potem so se v soboto zvečer prvič pomerili v nočnem slalomu tudi alpski smučarji, kjer je bila udeležba posebno zadovoljiva. Tretji predstavnik smučanja — skakalci so tekmovali v Kropi, sankarji pa kar na dveh progah — v Selcih in Kropi. Skupaj je na tej tradicionalni prireditvi nastopilo natanko 730 tekmovalcev — od tega 189 pionirjev, 171 alpincev, 106 tekačev, 111 skakalcev in 114 sankarjev v Selcih in 89 v Kropi. Razveseljivo je zlasti veliko število nastopajočih pionirjev, saj je njihova prireditev spet dokazala, da za tekaški naraščaj pri nas v prihodnje ne bo zadrege, če se bodo

le smučarski strokovnjaki pravočasno zavzeli za njihov pravilni razvoj.

Prireditve je bila dobro pripravljena in je minila brez večjih spodrsiljav. Za to je treba pohvaliti vse, ki so na kakršenkoli način pomagali, da so se tekmovalci na njej dobro počutili. Le »stari lisjak« s smučar-

skih terenov Matevž Kordež je tekačem pripravil dobronamerno »past«, saj je tekmovalno progo speljal po zelo zahtevnem terenu. Ko sem se z njim na kratko pogovarjal o progi, je dejal, da je za člane po svojih tehničnih izkušnjah pripravil težji vzpon, ker je menil, da morajo ti pri teku pokazati vso svojo pripravljenost. »Tisti, ki so imeli več kondicije, so tudi zmagali,« je dejal za konec. Kdo ga ne bi razumel, da je s temi besedami pokazal ponos do brata Gašperja, ki je bil v nedeljo najhitrejši. Tudi tridesetih pripadnikov JLA iz Bohinjske Bele ne gre prezreti, ko govorimo o »postavljaju« proge. Ker je od sobote na nedeljo zapadlo 15 centimetrov novega snega, so zjutraj pripeli svoje smuči in v gosjem redu presmučali progo, tako da so s tekmovanjem pravočasno pričeli. Odlično je delovala tudi njihova telefonska zveza med startom, ciljem in kontrolnimi postajami.

To vsakoletno tekmovanje pa je zanimivo tudi po tem, da se na njem spet pomerijo med seboj nekdanji smučarski asi. Tako smo med tekači na smučeh videli Jeseničana Knifca, Klančnika in Gorjana Zemvo, posebnost pa so bili tudi bratje Jože, Vinko in Miro Kuhar, ki že vrsto let kot ekipa nastopajo za telesnovzgojno društvo iz Dola. Na zahtevno progo pa se je letos spet podal tudi 56-letni Mirko Benedičič iz Jesenic, ki je bil najstarejši tekmovalcev v nedeljo v Železnikih.

Eno leto sedaj v Dražgošah ne bo smučarskih tekmovanj takega formata, prihodnje leto pa prireditelji manifestacije »PO STEZAH PARTIZANSKE JELOVICE« pričakujejo še večjo in kvalitetnejšo udeležbo, na kateri bodo razen naših vrhunskih smučarjev, mladine in veterenov nastopili v večjem številu tudi zastopniki iz drugih naših republik.

Jože Zontar

Na tekmovanju »Po stezah partizanske Jelovice« je tekaško progo od starta do cilja »sestavil« nekdanji reprezentant Matevž Kordež

OBVESTILO telefonskim naročnikom

Podjetje za PTT promet v Ljubljani
s p o r o č a

da mora zaradi razširitve avtomatske telefonske centrale v Ljubljani ter izboljšanja lokalne telefonije spremeniti telefonske številke vsem telefonskim naročnikom, ki imajo ključne številke od 30-000 do 31-999. — Telefonski naročniki s številkami od 30-000 do 30-999 bodo priključeni na številke od 36-000 do 36-999, naročniki od 31-000 do 31-999 pa na številke od 37-000 do 37-999. — Tako se bo na primer številka 30-000 spremenila v novo 36-000, številka 31-000 pa v novo 37-000 itd.

Spremembe bodo izvršene v času 17. in 18. januarja t. l.

Vsa eventualna pojasnila o teh spremembah dobe naročniki tudi na številki 07 in 03 Ljubljana.

Podjetje prosi vse telefonske naročnike, da te spremembe z razumevanjem upoštevajo.

Podjetje za PTT promet - Ljubljana